

ფარმაკოლოგიის საფუძვლები

1. ფარმაკოლოგიის საგანი და მისი ამოცანები.
2. წამლის ცნება.
3. წამლის სახელწოდების ტიპები.
4. გენერიკული პრეპარატის ცნება.
5. ესენციური (სასიცოცხლოდ აუცილებელი) წამლების ცნება (Essential drug).
6. ესენციური (სასიცოცხლოდ აუცილებელი) წამლების ნუსხის ჩამოყალიბების პრინციპები.
7. წამლის ფარმაცევტული ფორმის სახეები
8. ფარმაკოდინამიკის ცნება (წამლის ფარმაკოლოგიური ეფექტი, მოქმედების მექანიზმი და ლოკალიზაცია).
9. რეცეპტორები, როგორც მარეგულირებელი ცილები.
10. წამლის მოქმედების ფარმაკოლოგიური სამიზნეები (მარეგულირებელი ცილები, ფერმენტები, ტრანსპორტული ან სტრუქტურული ცილები – მაგ. ტუბულინი).
11. რეცეპტორთან წამლის შეკავშირების ტიპები.
12. წამლისა და რეცეპტორის ურთიერთქმედების მექანიზმები.
13. სრული და პარციული აგონისტები.
14. აგონისტებისა და ანტაგონისტების რეცეპტორებთან შეკავშირების ტიპები (ელექტროსტატიკური, კოვალენტური, ვან-დერ-ვაალსის).
15. წამლის რეცეპტორთან კავშირის (კოვალენტური, ვან-დერვაალსის, ელექტროსტატიკური) ზეგავლენა წამლის სელექციურ მოქმედებაზე.
16. წამლის აფინურობა და შინაგანი აქტივობა
17. აგონისტების და ანტაგონისტების მიმართებაში აფინიტეტი რეცეპტორის მიმართ.
18. წამლის შინაგანი აქტივობის ცნება.
19. პარციული აგონისტების სუბმაქსიმალური ეფექტის მიზეზი. მათი დამოკიდებულება რეცეპტორთან და ტრანსდუქტორთან.
20. სასიგნალო მექანიზმების ტიპები.
21. იონურ არხთან შეკავშირებული რეცეპტორი.
22. G-ცილასთან შეკავშირებული რეცეპტორი.
23. “სერპანტინული” რეცეპტორი.
24. თიროზინკინაზური რეცეპტორი.
25. ციტოკინური რეცეპტორი.
26. უჯრედშიდა (ბირთვული) რეცეპტორი.
27. ანტაგონისტის სახეები და მათი კავშირი რეცეპტორის კონფორმაციულ ცვლილებასთან.
28. წამლის სასარგებლო და ტოქსიკური ეფექტები
29. წამლის გვერდითი და ტოქსიკური ეფექტები.
30. წამლის მიმართ განვითარებული არაალერგიული და ალერგიული ტიპის გვერდითი ეფექტები

31. წამლის ეფექტურობა და აქტივობა (ძალა).
32. წამლის ეფექტურობის და აქტივობის მახვენებლები
33. წამლის დოზა, წამლის თერაპიული სიგანე.
34. წამლის ეფექტურობისა და აქტივობის განსაზღვრა კონცენტრაცია-ეფექტის დამოკიდებულების მრუდზე.
35. დამოკიდებულება წამლის დოზას, მის აქტივობასა და ეფექტურობას შორის.
36. წამლის მოქმედების სახეები (ადგილობრივი, რეზორბციული, რეფლექსური).
37. წამლის უსაფრთხოება, უსაფრთხოების მახვენებლები.
38. წამლის სპეციფიკური ტოქსიკურობის სახეები.
39. წამლის ტოქსიკური და თერაპიული დოზები – თერაპიული სიგანე.
40. წამლის ეფექტური (ED₅₀), ტოქსიკური (TD₅₀) და ლეტალური (LD₅₀) დოზა.
41. წამლის თერაპიული ინდექსი.
42. წამლის ზოგადი ტოქსიკურობა.
43. წამლის ტოქსიკური მოქმედება ნაყოფსა და ემბრიონზე.
44. წამალთა არასასურველი მოქმედება ემბრიონზე
45. ნაყოფზე წამლის არასასურველი მოქმედების სახეები.
46. ორსულობის დროს წამლის მოქმედებით განვითარებული სიმახინჯეები.
47. წამლის განმეორებითი შეყვანისას განვითარებული მოვლენები.
48. წამლის განმეორებითი შეყვანის დროს განვითარებული ეფექტების დამახასიათებელი ნიშნები.
49. წამლის მიმართ შეჩვევა.
50. წამლის მიმართ დამოკიდებულება და მისი სახეები.
51. კუმულაციის და მისი სახეები.
52. აბსტინენციის სინდრომი.
53. ტაქიფილაქსიის ფენომენი.
54. წამალთა ურთიერთქმედების ტიპები (ფარმაცევტული და ფარმაკოლოგიური)
55. წამალთა ფარმაცევტული შეუთავსებლობა კლინიკურ პრაქტიკაში.
56. წამალთა ფარმაკოლოგიური ურთიერთქმედების ტიპები (ფარმაკოდინამიკური და ფარმაკოკინეტიკური).
57. წამალთა კომბინირებული გამოყენებისას განვითარებული მოვლენები (სინერგიზმი და ანტაგონიზმი).
58. ადიციური და პოტენციური ურთიერთქმედება.
59. წამლის ფარმაკოკინეტიკა.
60. ფარმაკოკინეტიკური პროცესები.
61. ფარმაკოკინეტიკის კონცეფცია იონიზირებული და არაიონიზირებული წამლების შესახებ.
62. წამლის შეყვანის გზები (პარენტერული, პერორული, ტრანსდერმული,

რექტალური).

63. წამლის ღვიძლში “პირველი გასვლის” ეფექტი.
64. მცნება წამლის ბიოშედწევადობის შესახებ.
65. წამლის ბიოშედწევადობის დამოკიდებულება მის შეყვანის გზებზე.
66. წამლის ინტრავენური შეყვანის გზა და ბიოშედწევადობა.
67. წამლის სისხლში კონცენტრაცია და მისი კლინიკური ეფექტურობა.
68. წამლის ბიოშედწევადობის დამოკიდებულება მის შეყვანის გზასთან.
69. წამლის ტრანსპორტირების გზები (პასიური დიფუზია, ფილტრაცია, აქტიური ტრანსპორტი, გაადვილებული დიფუზია და პინოციტოზი).
70. კუჭ-ნაწლავის ტრაქტიდან წამლის შეწოვის ძირითადი მექანიზმები.
71. წამლის ბიოშედწევადობა შიგნით მიღებისას.
72. წამალთა განაწილების მოცულობა (V_d) და მისი გამოთვლა.
73. წამლის განაწილება უჯრედგარეთა სითხეში და ცხიმებში.
74. პლაზმის ცილებთან წამლის შეკავშირებისას მისი ფარმაკოდინამიკური და ფარმაკოკინეტიკური თვისებების ცვლილება.
75. წამალთა კომბინირებული მოქმედება, მათი კავშირი პლაზმის ცილებთან და ტოქსიკური ეფექტების განვითარების საშიშროება.
76. წამლის ბიოტრანსფორმაცია.
77. წამლის ბიოტრანსფორმაციის I და II ფაზის რეაქციები.
78. წამლის ბიოტრანსფორმაციის მეორე ფაზა - კონიუგაცია.
79. ღვიძლის მიკროსომული ფერმენტების გავლენა წამლის თვისებებზე (წამლის პოლარობაზე და ფარმაკოლოგიურ აქტივობაზე).
80. ღვიძლის მიკროსომული ფერმენტების აქტივობის ცვლილების დამოკიდებულება წამლის მოქმედებაზე.
81. წამლის მოქმედება მიკროსომულ ციტოქრომ P450 ფერმენტულ სისტემაზე
82. მეტაბოლიზმში მონაწილე ფერმენტების ინდუქცია.
83. წამლის მეტაბოლიზმის სიჩქარის დამოკიდებულება ასაკთან და ღვიძლის მიკროსომულ ფერმენტულ სისტემასთან.
84. წამლის კლირენსი და მისი კონცენტრაცია. გარემო ფაქტორების ზეგავლენა წამლის მეტაბოლიზმზე.
85. წამლის ელიმინაციის ტიპები.
86. ნულოვანი რივის ელიმინაცია.
87. პირველი რივის ელიმინაცია.
88. წამლის ნახევარგამოყოფის პერიოდი ($T_{1/2}$).
89. წამლის ნახევარგამოყოფის პერიოდის ($T_{1/2}$) გამოთვლა.
90. ორგანიზმში წამლის დაგროვების სახეები. მათი კავშირი მაელიმინირებელი ორგანოების დაზიანებასთან.

სინაფსებზე მოქმედი საშუალებები

91. ავტონომიური ნერვული სისტემა და მისი მედიატორები.
92. ენტერული ნერვული სისტემა და მისი პეპტიდური შენების კოტრანსმიტერები.
93. ქოლინერგული სისტემის მედიატორის გამოთავისუფლების ადგილები
94. ცნს-დან სიმპათიკური და პარასიმპათიკური ნერვების გამოსვლის “ადგილები”.
95. პარასიმპათიკური სტიმულაციისთვის დამახასიათებელი ეფექტები.
96. ქოლინორეცეპტორების კლასიფიკაცია, მუსკარინული და ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების ლოკალიზაცია.
97. მუსკარინული და ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების ფუნქცია.
98. მუსკარინული აგონისტების ფარმაკოლოგიური ეფექტების რეალიზაციაში მონაწილე ფერმენტული სისტემები და მეორადი მესენჯერები.
99. ქოლინერგული სინაფსები და მათზე მოქმედი საშუალებების კლასიფიკაცია.
100. ქოლინორეცეპტორების აგონისტები
101. პირდაპირი და არაპირდაპირი ქოლინომიმეტიკური საშუალებების მოქმედების მექანიზმი
102. ქოლინორეცეპტორების შერეული მოქმედების აგონისტები
103. მუსკარინული ქოლინორეცეპტორების აგონისტების ეფექტები
104. ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების აგონისტების ეფექტები
105. ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების ეფექტები
106. მუსკარინული რეცეპტორების აგონისტების შედარებითი დახასიათება და მათი გვერდითი ეფექტები.
107. მუსკარინული რეცეპტორების აგონისტების შედარებითი ფარმაკოდინამიკა.
108. მუსკარინული რეცეპტორების აგონისტების გამოყენების უკუჩვენებები.
109. მუსკარინული რეცეპტორების აგონისტებისა და ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების ლიპოფილობა, მათი ცნს-ში შეღწევის ხარისხი.
110. მუსკარინული ქოლინორეცეპტორების აგონისტების კლინიკურად ღირებული ეფექტები
111. მუსკარინული რეცეპტორების აგონისტების ჭარბი დოზით გამოყენებისას განვითარებული ეფექტები.
112. ანტიქოლინესთერაზული საშუალებები და მათი კლინიკური გამოყენება.
113. შეუქცევადი ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების ფარმაკოკინეტიკა და ფარმაკოდინამიკა, მათი ეფექტები.
114. შექცევადი და შეუქცევადი ტიპის ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების პრაქტიკაში გამოყენება და მათი გვერდითი ეფექტები.
115. ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების ეფექტის ხანგრძლივობა და მათი ცენტრალური და პერიფერიული ეფექტები..

116. შექცევადი და შეუქცევადი ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების ეფექტების შემცირება მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტებით.
117. ანტიქოლინესთერაზული საშუალებების შედარებითი ფარმაკოდინამიკა.
118. ქოლინესთერაზას რეაქტივატორების გამოყენება კლინიკურ პრაქტიკაში და სხვა პრეპარატებთან მათი კომბინირების შესაძლებლობა.
119. ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების აგონისტების ეფექტები.
120. ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების ლოკალიზაციის ადგილები და მათი სტიმულაციით ან ბლოკადით გამოწვეული ეფექტები.
121. ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების ქვეტიპები (N_N და N_M).
122. ქოლინერგული აგონისტების მოქმედება ნიკოტინურ რეცეპტორებზე.
123. მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტების მოქმედების მექანიზმი და ფარმაკოდინამიკა.
124. მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტების თვალზე მოქმედების მექანიზმი და ხანგრძლივობა.
125. მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტების უკუჩვენებები.
126. მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტების კლინიკური გამოყენება სხვადასხვა ფარმაცევტული ფორმის სახით.
127. მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტების კლინიკური გამოყენება პრემედიკაციის დროს.
128. მუსკარინული რეცეპტორების ანტაგონისტების ცალკეული წარმომადგენლის უპირატესი გამოყენება სხვადასხვა პათოლოგიის დროს.
129. მუსკარინული ქოლინორეცეპტორების აგონისტებისა და ანტაგონისტების ეფექტები სხვადასხვა ორგანოზე.
130. ნიკოტინური ქოლინორეცეპტორების მახლოკირებელი საშუალებების კლასიფიკაცია. განგლიომახლოკირებელი საშუალებების ფარმაკოდინამიკა და მათი შედარებითი დახასიათება.
131. განგლიომახლოკირებელი თერაპიული ეფექტები.
132. განგლიობლოკატორების კლინიკაში გამოყენების ჩვენებები.
133. პერიფერიული მოქმედების მიორელაქსანტების მოქმედების მექანიზმი და კლასიფიკაცია.
134. კურარესმაგვარი მიორელაქსანტების ფარმაკოდინამიკა და ფარმაკოკინეტიკა. მათი წარმომადგენლები.
135. დეპოლარიზაციული ტიპის მიორელაქსანტები. მათი მოქმედების მექანიზმი, ეფექტები და გვერდითი ეფექტები.

ადრენერგულ სინაფსზე მოქმედი საშუალებები

136. ადრენორეცეპტორების მასტიმულირებელი საშუალებების კლასიფიკაცია.
137. ადრენორეცეპტორების მიერ რეალიზებულ ფარმაკოლოგიურ ეფექტებში მეორადი მესენჯერების როლი.
138. კატექოლამინების მეტაბოლიზმი და მათი დეგრადაციის შუალედური და

- საბოლოო პროდუქტები. მათ მეტაბოლიზმში მონაწილე ფერმენტები.
139. ადრენერგული სინაფსის პრესინაფსურ მემბრანაში მიმდინარე პროცესები.
 140. კატეპოლამინების ინაქტივაციის გზები და მექანიზმები.
 141. ადრენორეცეპტორების აგონისტების შეყვანისას განვითარებული რეფლექსური რეაქციები.
 142. პრე- და პოსტსინაფსური ადრენორეცეპტორების კლასიფიკაცია.
 143. პირდაპირად მოქმედი ადრენორეცეპტორების აგონისტებისა და სიმპათომიმეტიური საშუალებების განსხვავებული მოქმედების მექანიზმის საფუძველი.
 144. ადრენორეცეპტორების აგონისტების ეფექტები გულზე, თვალზე, ბრონქებზე და სისხლძარღვებზე.
 145. სიმპათომიმეტიური საშუალებების შედარებითი ფარმაკოდინამიკა.
 146. ადრენორეცეპტორების აგონისტების მოქმედების ეფექტები სხვადასხვა ორგანოთა სისტემაზე.
 147. ადრენორეცეპტორების აგონისტების შედარებითი აფინურობა ადრენორეცეპტორების მიმართ.
 148. სელექციური და არასელექციური ბეტა-ადრენორეცეპტორების აგონისტები. მათი მოქმედების მექანიზმი.
 149. ანაფილაქსური შოკი და ადრენორეცეპტორების აგონისტები.
 150. ალფა-ადრენორეცეპტორების აგონისტები. შერეული ეფექტის მქონე ადრენორეცეპტორების აგონისტები.
 151. ალფა-ადრენორეცეპტორების ცალკეული აგონისტებისთვის დამახასიათებელი ფარმაკოლოგიური ეფექტები.
 152. სელექციური და არასელექციური მოქმედების ალფა-ადრენორეცეპტორების სტიმულატორებისთვის დამახასიათებელი ეფექტები
 153. ალფა-ადრენორეცეპტორების სელექციური აგონისტები.
 154. ალფა-ადრენორეცეპტორების არასელექციური აგონისტები.
 155. ალფა-ადრენორეცეპტორების აგონისტების შედარებითი ფარმაკოდინამიკა.
 156. ალფა-ადრენორეცეპტორების აგონისტების შედარებითი ფარმაკოდინამიკა.
 157. ადრენორეცეპტორების აგონისტების გამოყენება დეკონგესტანტური საშუალებების სახით რინიტების დროს და მასთან დაკავშირებული მოქმედების მექანიზმი.
 158. ადრენორეცეპტორების აგონისტების გამოყენება გადაუდებელი სიტუაციების დროს.
 159. ადრენორეცეპტორების აგონისტების გამოყენების უკუჩვენებები.
 160. ბეტა-ადრენორეცეპტორების ლოკალიზაციის ადგილები. ბეტა-რეცეპტორების სხვადასხვა სუბპოპულაციაზე მოქმედი აგონისტები.

161. ბეტა-ადრენორეცეპტორების მასტიმულირებელი (აგონისტები) საშუალებებით წარმოებული ფარმაკოლოგიური ეფექტები.
162. ბეტა-ადრენორეცეპტორების სელექციური და არასელექციური აგონისტებით გამოწვეული ეფექტები.
163. ბეტა₁-, ბეტა₂- და ბეტა₃- ადრენორეცეპტორების მასტიმულირებელი საშუალებების ფარმაკოლოგიური ეფექტები.
164. ბეტა-ადრენორეცეპტორების აგონისტების გამოყენება კლინიკურ პრაქტიკაში სხვადასხვა დაავადებების სამკურნალოდ.
165. მეთიროზინის და დოფამინის მოქმედების მექანიზმი.
166. ადრენორეცეპტორების აგონისტებისა და სიმპათომიმეტიური საშუალებების კლინიკური გამოყენება.
167. სიმპათომიმეტიური საშუალებების გამოყენებასთან დაკავშირებული შეზღვევის ფენომენი.
168. სიმპათომიმეტიური საშუალებების გვერდითი ეფექტები.
169. ადრენალინის გამოყენება საანესთეზიო პრაქტიკაში.
170. ადრენორეცეპტორების აგონისტებისა და სიმპათომიმეტიური საშუალებების კლინიკურ პრაქტიკაში გამოყენების ჩვენებანი.
171. ტაქიფილაქსიის ფენომენის წარმოქმნის მექანიზმი და მასთან დაკავშირებული ადრენერგული საშუალებები.
172. შეუქცევადი მოქმედების ალფა-ადრენობლოკატორები. მათი კავშირი რეცეპტორებთან და რეფლექსურ რეაქციებთან.
173. სელექციური და არასელექციური მოქმედების ალფა-ადრენობლოკირებელი საშუალებანი. მათი მოქმედების მექანიზმი და ეფექტები.
174. ალფა-ადრენორეცეპტორების ბლოკატორებით გამოწვეული გულ-სისხლძარღვთა რეფლექსური რეაქციები.
175. ადრენობლოკირებელი საშუალებები და სისხლძარღვთა ტონუსის ცვლილება (კლინიკური სიტუაცია).
176. ალფა-ადრენორეცეპტორების ბლოკატორების უროლოგიურ პრაქტიკაში გამოყენების საფუძველი.
177. სელექციური და არასელექციური ბეტა-ადრენობლოკატორები. მათი შედარებითი ფარმაკოკინეტიკა და ფარმაკოდინამიკა.
178. სელექციური და არასელექციური ბეტა-ადრენობლოკატორები და ბეტა-ადრენორეცეპტორების ბლოკადა.
179. ბეტა-ადრენობლოკატორები და პარციული (ნაწილობრივი) აგონიზმი.
180. ბეტა-ადრენობლოკატორები და ბრონქოკონსტრიქცია. ბრონქოკონსტრიქციის განვითარების მექანიზმი.
181. ბეტა-ადრენობლოკატორების გამოყენება კარდიოლოგიურ პრაქტიკაში.
182. ბეტა-ადრენობლოკატორები და ჰიპოგლიკემიის პროვოცირება.
183. ბეტა-ადრენობლოკატორების გამოყენებით გამოწვეული ც.ნ.ს.-ის ფუნქციის ცვლილება. მისი განვითარების მექანიზმები.

184. სელექციური და არასელექციური ბეტა-ბლოკატორების გულზე ზეგავლენა.
185. ბეტა-ადრენობლოკატორების გამოყენებით გამოწვეული გართულებები.
186. სელექციური და არასელექციური ბეტა-ადრენობლოკატორების გამოყენება კლინიკურ პრაქტიკაში.
187. რეზერპინის ფარმაკოდინამიკა და ფარმაკოკინეტიკა, მისი მოქმედების მექანიზმი.
188. რეზერპინის გვერდითი ეფექტები, გამოყენება კლინიკურ პრაქტიკაში.

არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო საშუალებები

189. არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო ფარმაკოლოგიური ჯგუფები.
190. არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო თიაზიდური ჯგუფის დიურეზული საშუალებები. მარყუჟოვანი დიურეზული საშუალებები.
191. ბეტა-ადრენობლოკატორების წარმომადგენლები.
192. აგფ (ანგიოტენზინგარდაამქმნელი ფერმენტის) ინჰიბიტორების წარმომადგენლები.
193. ალფა-ადრენორეცეპტორების ანტაგონისტების წარმომადგენლები.
194. კალციუმის ნელი არხების მახლოკირებელი საშუალებები და K^+ -ის არხების აქტივატორები.
195. არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო ვაზოდილატაციური საშუალებების წარმომადგენლები.
196. ალფა- და ბეტა- ადრენორეცეპტორების მახლოკირებელი ანტიჰიპერტენზული საშუალებები.
197. სიმპათოპლევური არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო საშუალებები.
198. არტერიული ჰიპერტენზიით განპირობებული გადაუდებელი მდგომარეობების სამკურნალო პარენტერული საშუალებები (NO-ს დონატორები).
199. არტერიული ჰიპერტენზიით განპირობებული გადაუდებელი მდგომარეობების სამკურნალო პარენტერული არტერიული დილატატორები.
200. ცენტრალური ალფა-ადრენორეცეპტორების და იმიდაზოლინური რეცეპტორების აგონისტების წარმომადგენლები.
201. ანგიოტენზინი II-ის I ქვეტიპის (AT_1) რეცეპტორების აგონისტების წარმომადგენლები.
202. არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო საშუალების მეთილდოფას ბიოშედწვეადობა, პირველი გასვლის ეფექტი კუჭ-ნაწლავის ტრაქტში, ანტიჰიპერტენზული ეფექტის ხანგრძლივობა. მისი გამოყენების შესაძლებლობა თირკმლის ფუნქციის დარღვევისას.
203. კლონიდინის გვერდითი მოვლენები და მისი უეცარი მოხსნისას განვითარებული სიმპტომები.
204. ანგიოტენზინი II-ის I ქვეტიპის რეცეპტორების (AT_1) ანტაგონისტის ლოსარტანის მოქმედება ფოსფოლიპაზა "C"-ს აქტივობაზე და იტფ-ის

(ინოზიტოლტრიფოსფატი) დაგროვებაზე.

205. თირკმლების როლი არტერიული წნევის რეგულაციაში, რენინისა და ანგიოტენზინი-II-ის სეკრეციის მნიშვნელობა არტერიული წნევის მომატებაში. ანგიოტენზინი-II-ის მოქმედება ალდოსტერონის პროდუქციაზე და ცირკულაციაში მყოფი სისხლის რაოდენობაზე.

206. კაროტიდული ბარორეცეპტორების სტიმულირების მექანიზმი არტერიულ წნევასთან მიმართებაში. ბარორეფლექსის ფუნქციონირების მექანიზმი და მისი როლი არტერიული წნევის რეგულაციაში.

207. იმიდაზოლინური რეცეპტორების აგონისტის მოქსონდინის ანტიჰიპერტენზული მოქმედების მექანიზმი.

208. ბეტა-ადრენობლოკატორები, მათი ანტიჰიპერტენზული მოქმედების მექანიზმი და გვერდითი მოვლენები.

209. ბეტა-ადრენობლოკატორების შედარებითი დახასიათება მათი ლიპოფილობის ხარისხის მიხედვით.

210. ჰიდროფილური თვისებების მქონე ბეტა-ადრენობლოკატორები და მათი ც.ნ.ს.-ში შეღწევის ხარისხი.

211. ბეტა-ადრენობლოკატორების მიღების უეცარი შეწყვეტისთვის დამახასიათებელი მოხსნის სინდრომი. მისი კავშირი ბეტა-რეცეპტორების მდგომარეობასთან.

212. ბეტა-ადრენობლოკატორები, მათი გვერდითი მოვლენები: “კოშმარული” სიზმრების, დაღლილობის, ძილის დარღვევის და დეპრესიის სახით.

213. ფეოქრომოციტომის დროს არსებული არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო საშუალებები.

214. არტერიული ჰიპერტენზიის სამკურნალო ალფა-ადრენორეცეპტორების სელექციური ანტაგონისტები, მათი ფარმაკოლოგიური ეფექტები და ზეგავლენა პლაზმის ლიპიდურ პროფილზე.

215. ალფა-ადრენორეცეპტორების არასელექციური ანტაგონისტების გამოყენების ჩვენებები.

216. კლონიდინის ანტიჰიპერტენზული მოქმედების მექანიზმი და მისი ეფექტები.

217. აგფ-ინჰიბიტორების კაპტოპრილის, ენალაპრილის და ლიზინოპრილის შედარებითი დახასიათება მათი ნახევარგამოყოფის პერიოდის ($T_{1/2}$) მიხედვით.

218. კალციუმის ნელი არხების მახლოკირებელი საშუალებების წარმომადგენლები.

219. ნატრიუმის ნიტროპრუსიდის ანტიჰიპერტენზული მოქმედების მექანიზმი. მისი ზეგავლენა ცგმფ-ის (ციკლური გუანოზინმონოფოსფატი) დაგროვებაზე.

220. კალციუმის ნელი არხების ბლოკატორების ანტიჰიპერტენზული მოქმედების რეალიზაციის მექანიზმი.

221. კალციუმის ანტაგონისტების ზეგავლენა სისხლძარღვთა გლუვკუნთოვან ელემენტებში არსებულ პოტენციალდამოკიდებულ კალციუმის არხებზე.

222. კალციუმის ანტაგონისტების გვერდითი მოვლენები.

223. K^+ -ის არხების აქტივატორი ვაზოდელატაციური საშუალებების წარმომადგენლები, მათი ვაზოდელატაციური მოქმედების მექანიზმი.
36. ვაზოდელატაციური საშუალებების ფარმაკოლოგიური ჯგუფები.
224. ვაზოდელატაციური საშუალების ჰიდრალაზინის მოქმედება არტერიული და ვენური სისხლძარღვების ტონუსზე.
225. ვაზოდელატაციური საშუალების – ჰიდრალაზინის მიერ წითელი მგლურას მსგავსი სინდრომის (ართრალგია, ცხელება, ჰეპატიტი) გამოწვევის მექანიზმი სხვადასხვა პაციენტებში ამ პრეპარატის მეტაბოლიზმის თავისებურებასთან დაკავშირებით.
226. სიმპათოპლეგური საშუალებების (მაგალითად, გუანეთიდინი) მოქმედების ადგილი და მექანიზმი.
227. მეთილდოფას ანტიჰიპერტენზული მოქმედების მექანიზმი.
228. სიმპათოპლეგური საშუალების – გუანეთიდინის ურთიერთქმედება კატექოლამინების მიტაცების დამთრგუნველ ან ნერვული დაბოლოებებიდან ამინების გამოძევების ხელშემწყობ საშუალებებთან.
229. ანტიჰიპერტენზული საშუალების – გუანეთიდინის გვერდითი ეფექტები.
230. ანტიჰიპერტენზული საშუალების – რეზერპინის ფარმაკოლოგიური მოქმედების მექანიზმი და მისი გვერდითი ეფექტები.
231. ნატრიუმის ნიტროპრუსიდის ანტიჰიპერტენზული მოქმედების მექანიზმი.

ცნს-ზე მოქმედი სედაციურ-საძილე საშუალებები

232. ანქსიოლიზური საშუალებები. მათი წარმომადგენლები. ბენზოდიაზეპინის ჯგუფის ანქსიოლიზური პრეპარატები. ხანმოკლე და ხანგრძლივი მოქმედების ბენზოდიაზეპინები.
233. ციკლოპროლოლის ნაწარმი ანქსიოლიზური საშუალებები.
234. ანქსიოლიზური საშუალებების ფარმაკოლოგიური ეფექტები.
235. ბარბიტურის მჟავას წარმოებულები. თანამედროვე სამედიცინო პრაქტიკაში გამოყენებული ბარბიტურის მჟავას ნაწარმები.
236. ბენზოდიაზეპინების (ანქსიოლიზური საშუალებების) მოქმედების მექანიზმი. მათი კავშირი გაემ (გამაამინოერბო მჟავა)- რეცეპტორებთან და იონურ არხებთან.
237. მეთანოლისა და ეთანოლის შედარებითი დახასიათება. მეთანოლით ინტოქსიკაციის ადრეული კლინიკური სიმპტომები.
238. ბენზოდიაზეპინებისა (ანქსიოლიზური საშუალებები) და ბარბიტურის მჟავას ნაწარმების მოქმედება ქლორის (Cl^-) იონების არხებზე.
239. ბენზოდიაზეპინებისა და ბარბიტურატების გამოყენების ჩვენებები და უკუჩვენებები.
240. ანქსიოლიზური საშუალებების ტრანკვილიზური და საძილე მოქმედების რეალიზაციის მექანიზმი. მათი კავშირი გაემ A-რეცეპტორებთან.
241. გაემ (გამაამინოერბო მჟავა)- რეცეპტორის დახასიათება. მისი

- სტრუქტურა და კავშირი იონურ არხებთან.
242. ბენზოდიაზეპინების (ანქსიოლიზური საშუალებები) კონკურენტული ანტაგონისტები.
243. ბარბიტურატების მოქმედება ღვიძლის მიკროსომული ფერმენტების (ციტოქრომ P-450) ფრაქციაზე.
244. ბენზოდიაზეპინების (ანქსიოლიზური საშუალებები) ინტრავენური შეყვანით გამოწვეული ეფექტი სუნთქვის ცენტრზე ბრონქოპულმონური დაავადების მქონე პაციენტებში.
245. ბენზოდიაზეპინების (ანქსიოლიზური საშუალებები) უეცარი მოხსნით გამოწვეული გვერდითი მოვლენები.
246. ბენზოდიაზეპინების (ანქსიოლიზური საშუალებები) მეტაბოლიზმი.
247. ბენზოდიაზეპინების (ანქსიოლიზური საშუალებები) დოზირების თავისებურება ხანდაზმულ ან ღვიძლის დაქვეითებული ფუნქციის მქონე პაციენტებში.
248. ხანგრძლივი და ხანმოკლე ნახევარგამოყოფის ($T_{1/2}$) პერიოდის მქონე ბენზოდიაზეპინური პრეპარატები (ანქსიოლიზური საშუალებები).
249. ბენზოდიაზეპინური რეცეპტორები და მათი ენდოგენური ლიგანდები.
250. ანქსიოლიზური ეფექტის მქონე საშუალებები, გაემ (გამამეინოერბო მუავა) რეცეპტორებზე მოქმედების გარეშე.
251. 5-HT_{1A}-სეროტონინურ რეცეპტორებზე მოქმედი ანქსიოლიზური საშუალებები. მათი მოქმედების ლატენტიური პერიოდი.
252. იმიდაზოპირიდინის ნაწარმი ანქსიოლიზური საშუალებები, მათი კავშირი ბენზოდიაზეპინურ რეცეპტორებთან.
253. ანქსიოლიზური საშუალებების მოქმედება ავტომობილის მართვის უნარზე. ფსიქომოტორულ რეაქციებზე და ავტომობილის მართვის უნარზე ნაკლებად მოქმედი ანქსიოლიზური საშუალებები,
254. სედაციური-საძილე საშუალებების მოქმედება ძილის სტრუქტურაზე, ნელი და სწრაფი ძილის ფაზებზე. სედაციური და საძილე საშუალებების მიღების უეცარი შეწყვეტით განვითარებული მოხსნის სინდრომის დახასიათება (ძილის ფაზების ცვლილება).
255. სედაციური და საძილე საშუალებებისთვის დამახასიათებელი ჯვარედინი ტოლერანტობა.
256. ბენზოდიაზეპინების (სუსტი ფუძეებია) შეწოვა კუჭ-ნაწლავის ტრაქტში.
257. სედაციური და საძილე საშუალებების ცნს-ში მოხვედრის სინქარის დამოკიდებულება მათ ლიპოფილობასთან (ცხიმში ხსნადობასთან).
258. ფენობარბიტოლის ნახევარგამოყოფის პერიოდი ($T_{1/2}$).
259. მდგომარეობები, რომელთა დროსაც ბენზოდიაზეპინები (ანქსიოლიზური საშუალებები) და საძილეები არ გამოიყენება.
260. ცნს-ში “სწრაფი და ნელი სიგნალიზაციის” მედიატორები.
261. ცნს-ის ამგზნები და შემაკავებელი მედიატორები.
262. ზურგის ტვინის შუამდებარე ნეირონების შემაკავებელი მედიატორები.

263. გაემ A- (გამაამინოერბო მუავა) რეცეპტორების ლოკალიზაცია და მათი ბლოკატორები.
264. ბენზოდიაზეპინებისათვის (ანქსიოლიზური, სედაციური) დამახასიათებელი ძირითადი ეფექტები.
265. მდგომარეობები, რომელთა დროსაც ბენზოდიაზეპინები (ანქსიოლიზური საშუალებები) არ ავლენენ ეფექტურობას.
266. ხანმოკლე მოქმედების საძილე საშუალებები.
267. ფენობარბიტალის მოქმედება სუნთქვის ცენტრზე. მისი ალკოჰოლთან კომბინირების ეფექტი რესპირატორულ ტრაქტზე.
268. ყველაზე მაღალი “უკუგების” პოტენციალის (მოხსნის სინდრომი) მქონე ბენზოდიაზეპინები.
269. ბენზოდიაზეპინების გამოყენება ქრონიკული ალკოჰოლიზმით დაავადებულ პირებში.
270. დიაზეპამის ურთიერთქმედება ამიტრიპტილინთან (ანტიდეპრესანტი) და ამ კომბინაციის სედაციური ეფექტის თავისებურება.

ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებები

271. ენდოგენური ოპიოიდური პეპტიდების წარმომადგენლები.
272. ოპიოიდურ ანალგეზურ საშუალებებში შემავალი პრეპარატები.
273. ძლიერად მოქმედი ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებები.
274. ზომიერად და სუსტად მოქმედი ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებები.
275. პენტაპეპტიდური შენების ენდოგენური პეპტიდები.
276. ოპიოიდური რეცეპტორების სუბპოპულაციები.
277. ენკეფალინების მოქმედება სხვადასხვა ოპიოიდურ რეცეპტორებზე.
278. დინორფინების მოქმედება სხვადასხვა ოპიოიდურ რეცეპტორებზე.
279. მიუ- და კაპა-ოპიოიდური რეცეპტორების აქტივაციით გამოწვეული ფარმაკოლოგიური ეფექტები.
280. ოპიოიდური რეცეპტორების აქტივაციასთან დაკავშირებული ფსიქოზომიმეტიური (ჰალუცინოგენური) ეფექტები.
281. ბეტა-ენდორფინის პრეკურსორები.
282. მიუ-ოპიოიდური რეცეპტორების პარციული (ნაწილობრივი) აგონისტები.
283. ხასიათდებიან ოპიოიდური რეცეპტორების მიმართ აგონისტ-ანტაგონისტური მოქმედების მქონე ნარკოტიკული ანალგეზური საშუალებები.
284. ნარკოტიკული ანალგეზური საშუალებები, რომლებიც მაო-“B”-ს ზემოქმედებით წარმოქმნიან ტოქსიკურ მეტაბოლიტს – მფჰ-ს (1-მეთილ-4 ფენილ-1,2,3,6-ტეტრაჰიდროპირიდინი) დოფამინერგული ნეირონების შემდგომი დაზიანებით.
285. ნარკოტიკული ანალგეზური საშუალებების მოქმედება სხვადასხვა ტიპის ტკივილზე.
286. ნარკოტიკული ანალგეზური საშუალებების ქრონიკული გამოყენებისას განვითარებული მდგომარეობები.

287. ნოციცეპტური იმპულსების გატარების გზები.
288. სხვადასხვა სახის ტკივილის აღმოცენების მექანიზმები და მათი კუპირება.
289. ტკივილის გადაცემის სპეციფიკური და არასპეციფიკური გზები. მათში მონაწილე სტრუქტურები.
290. ტკივილის მაინჰიბირებელი ცენტრალური დაღმავალი გზები. ნორადრენერგული, ოპიოიდურგული და სეროტონინურგული სისტემების მაინჰიბირებელი როლი ტკივილის დროს.
291. მედიატორები, რომლებიც ხელს უწყობენ ნოციცეპტური იმპულსების გადაცემას აფერენტული ბოჭკოებიდან ზურგის ტვინის ჩართულ ნეირონზე.
292. მორფინის ფარმაკოლოგიური ეფექტები, გამოწვეული სხვადასხვა ოპიოიდური რეცეპტორების აქტივაციის დროს.
293. ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებების სპეციფიკური ანტაგონისტები.
294. ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებებისთვის დამახასიათებელი გვერდითი მოვლენები.
295. მორფინის მოქმედება სხვადასხვა ორგანოთა სისტემებზე.
296. მორფინის მეტაბოლიზმი და მისი მეტაბოლიტები.
297. ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებების ქრონიკული გამოყენებისას მათ მიმართ განვითარებული ტოლერანტობა და გვერდითი ეფექტები, რომლებიც ტოლერანტობის მიუხედავად არ განიცდიან შემცირებას.
298. ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებების მიმართ განვითარებული დამოკიდებულების სახეები.
299. ანტიმუსკარინული ეფექტის (ტაქიკარდიის სახით) მქონე ოპიოიდური ანალგეზური საშუალებები
300. ბუპრენორფინის და ნალბუფინის მოქმედება ოპიოიდურ რეცეპტორებზე.
301. პენტაზოცინის მოქმედება ოპიოიდურ რეცეპტორებზე.
302. კოდეინის ღვიძლში მეტაბოლიზმი.
303. მორფინისა და კოდეინის შედარებითი მოქმედება ხველების ცენტრზე.
304. ოპიოიდური რეცეპტორების ანტაგონისტის ნალოქსონის გამოყენების ჩვენება.
305. მორფინით გამოწვეული სუნთქვის ცენტრის დათრგუნვის სამკურნალო ოპიოიდური რეცეპტორების ანტაგონისტები.
306. მორფინისა და მეთადონის მათი ეფექტებისა და გვერდითი მოვლენების შედარებითი დახასიათება.
307. მორფინის გამოწვეული გვერდითი ეფექტები კუჭ-ნაწლავის ტრაქტზე.
308. დიაცეტილმორფინის (ჰეროინის) გამოყენების შესაძლებლობა ფილტვების შეშუპების დროს.
309. პერორული მორფინის გამოყენება ონკოლოგიურ პრაქტიკაში.
310. სომატური ტკივილის აღმოცენების ადგილები. მისი განსხვავება ვისცერული ტკივილისგან.

სანარკოზე საშუალებები

311. ინჰალაციური სანარკოზე საშუალებების წარმომადგენლები.
312. არაინჰალაციური სანარკოზე საშუალებების წარმომადგენლები.
313. ბარბიტურის მჟავას წარმოებული არაინჰალაციური (ინტრავენური) სანარკოზე საშუალებების წარმომადგენლები.
314. არაბარბიტურული ინტრავენური სანარკოზე საშუალებების წარმომადგენლები.
315. ინჰალაციური და არაინჰალაციური (ინტრავენური) სანარკოზე საშუალებების გამოყენების ჩვენებები.
316. ინჰალაციური სანარკოზე საშუალებების ჰალოტანის და იზოფლურანის ტოქსიკური ეფექტების შედარებითი დახასიათება.
317. ნარკოზში შეყვანისთვის რეკომენდებული სანარკოზე საშუალებები.
318. ეთერის ნარკოზის გვერდითი მოვლენები.
319. თიოპენტალისა და პროპოფოლის სანარკოზე თვისებები.
320. პრემედიკაციისათვის რეკომენდებული საშუალებები.
321. თიოპენტალის (სანარკოზე საშუალება) ჭარბი დოზირების გვერდითი მოვლენები.
322. ნარკოზის განვითარების სისწრაფე სანარკოზე ნივთიერებების სისხლში ხსნადობის მიხედვით.
323. ინჰალაციური სანარკოზე საშუალებების ჰალოტანისა და იზოფლურანის ფარმაკოლოგიური თვისებები და გვერდითი მოვლენები.
324. ინტრავენური სანარკოზე საშუალების – კეტამინის მოქმედების მექანიზმი.
325. სანარკოზე საშუალებების მოქმედების სიძლიერის კავშირი მათ ლიპოფილობასთან.
326. ინჰალაციური სანარკოზე საშუალებების მოქმედება სისხლძარღვთა პერიფერიულ წინააღმდეგობაზე და თირკმლის სისხლმიმოქცევაზე.
327. ინტრავენური სანარკოზე საშუალების თიოპენტალის მოქმედება სუნთქვის ცენტრზე, ცერებრულ მეტაბოლიზმზე, თავის ტვინში სისხლმიმოქცევაზე, სისხლის არტერიულ წნევაზე და გულის სისტოლურ მოცულობაზე.
328. პროპოფოლის (ინტრავენური სანარკოზე) ფარმაკოლოგიური თვისებები და მისი მოქმედებისას ნარკოზიდან გამოსვლის სისწრაფე.
329. “დისოცირებული ანესთეზიის” გამომწვევი სანარკოზე საშუალებები.
330. “დისოცირებული ანესთეზიისთვის” დამახასიათებელი სიმპტომები და მისი განვითარების მექანიზმი.
331. ინტრავენური სანარკოზე საშუალების კეტამინის მოქმედება თავის ტვინის სისხლმიმოქცევაზე, ქალასშიდა წნევაზე და სიმპათიკური ნერვული სისტემის ტონუსზე. მისი გამოყენების მიზანშეწონილობა გერიატრიულ პრაქტიკაში.
332. სანარკოზე ნივთიერებების სისხლში ხსნადობის მნიშვნელობა სისხლში

მათი წონასწორული კონცენტრაციის მიღწევისათვის და ნარკოზის ინდუქციის პერიოდის ხანგრძლივობისათვის.

333. აზოტის ქვეჟანგისთვის დამახასიათებელი თვისებები, მისი მოქმედება ნარკოზის ინდუქციაზე და ნარკოზიდან გამოსვლის პერიოდზე.

334. ინტრავენური სანარკოზე საშუალების – კეტამინის მოქმედების ხანგრძლივობა. კეტამინის გვერდითი მოვლენები პოსტოპერაციულ პერიოდში.

335. ინჰალაციური სანარკოზე საშუალებების შედარებითი დახასიათება მათი მოქმედების სიძლიერის მიხედვით.

336. ინჰალაციური სანარკოზე ნივთიერებების შედარებითი დახასიათება ნარკოზის ინდუქციის პერიოდის ხანგრძლივობის მიხედვით.

ანტიმიკრობული საშუალებები

337. სულფანილამიდების ჯგუფები, მათი შედარებითი აბსორბცია კუჭ- ნაწლავის ტრაქტში. სულფანილამიდების წარმომადგენლები.

338. ხანგრძლივი და საშუალო მოქმედების სულფანილამიდური პრეპარატები. უპირატესად ნაწლავის სანათურში მოქმედი სულფანილამიდები. ადგილობრივი მოქმედების სულფანილამიდური პრეპარატები.

339. სულფანილამიდური პრეპარატების მოქმედების მექანიზმი და მათი ანტიმიკრობული მოქმედების სპექტრი.

340. ტრიმეტოპრიმის მოქმედების მექანიზმი. კუჭ-ნაწლავის ტრაქტში კარგად და ცუდად აბსორბირებადი სულფანილამიდური პრეპარატები. სულფანილამიდების მეტაბოლიზმი (აცეტილირება).

341. სულფანილამიდების ეფექტურობა: ეშერიხია კოლის, გრამდადებითი ბაქტერიების, რიკეტციების და ქლამიდიების მიმართ.

342. ბაქტერიის (ტრიმეტოპრიმი + სულფამეტოქსაზოლი) ეფექტურობა პნევმოციისტური პნევმონიის, ტოქსოპლაზმოზის, მენინგიტის და ნოკარდიოზის დროს.

343. სულფანილამიდების ეფექტურობა ენცეფალიტის, მენინგიტის, *Helicobacter pylori*-ს და საშარდე ტრაქტის ინფექციების დროს.

344. სულფანილამიდების გვერდითი მოვლენები. ტრიმეტოპრიმის გამოყენების ჩვენებები, გვერდითი მოვლენები, სულფამეტოქსაზოლთან მისი კომბინირების შესაძლებლობა.

345. სულფანილამიდების გამოყენების წინააღმდეგჩვენებები.

346. სულფანილამიდების ეფექტურობა: პათოგენური კოკებით გამოწვეული დაავადებების, ბაქტერიული დიზენტერიის, ტოქსოპლაზმოზის და ტუბერკულოზის დროს.

347. ბაქტერიული კონიუნქტივიტის სამკურნალო სულფანილამიდური პრეპარატები. ტრიმეტოპრიმის გამოყენების შესაძლებლობა – თვალის, თავის ტვინის, ნაწლავური და საშარდე გზების ინფექციების დროს.

348. სულფანილამიდური პრეპარატები, რომლებიც არ იწვევენ კრისტალურიას.

349. სულფანილამიდური პრეპარატებით ჰემოლიზური ანემიის გამოწვევის მექანიზმი. სულფანილამიდების გვერდითი მოვლენები.
350. სულფანილამიდების კომბინაციების შესაძლებლობა სხვა პრეპარატებთან.
351. სულფანილამიდების გამოყენების შესაძლებლობა საშარდე გზების ინფექციების დროს. მათი მოქმედება ჰემოპოეზზე.
352. სულფანილამიდური პრეპარატების სულფადიაზინის კუჭ-ნაწლავის ტრაქტიდან აბსორბციის ხარისხი და მოქმედების ხანგრძლივობა.
353. სულფანილამიდები და ჯვარედინი რეაქციები. მათი მოქმედების სპექტრი.
354. ბაქტერიმის (ტრიმეტოპრიმი+სულფამეტოქსაზოლი) და სხვა სულფანილამიდური პრეპარატების შედარებითი ეფექტურობა.
355. სულფანილამიდური პრეპარატებით ალერგიული რეაქციების გამოწვევის შესაძლებლობა. ტრიმეტოპრიმის და ბაქტერიმის გვერდითი მოვლენები.
356. ქინოლონის წარმოებული ანტიბაქტერიული საშუალებები. ფტორქინოლონების წარმომადგენლები.
357. ნიტრომიდაზოლის და ნიტროფურანის ნაწარმი ანტიბაქტერიული საშუალებების წარმომადგენლები. ნალიდიქსის მუავას ეფექტურობა ნაწლავური, საშარდე გზების, კანის ინფექციებისა და მენინგიტის დროს.
358. ფტორქინოლონების ანტიბაქტერიული მოქმედების სპექტრი. მათი ეფექტურობა გრამდადებით ბაქტერიებზე, მიკოპლაზმაზე და ქლამიდიებზე.
359. ფტორქინოლონების შედარებითი ეფექტურობა სტრეპტოკოკების, ენტეროკოკების და სტაფილოკოკების მიმართ.
360. ფტორქინოლონების ეფექტურობა ნაწლავური ინფექციების, ტრიქომონადების, ლეგიონელას, სტრეპტოკოკებისა და ენტეროკოკების მიმართ.
361. ნალიდიქსის მუავას და ციპროფლოქსაცილის შედარებითი ეფექტურობა.
362. ნალიდიქსის მუავას და ფტორქინოლონების მოქმედების მექანიზმი. ციპროფლოქსაცილის მოქმედების სპექტრი. მისი ეფექტურობა სხვადასხვა მიკროორგანიზმების მიმართ. ციპროფლოქსაცილის გვერდითი მოვლენები ბავშვებში.
363. ფტორქინოლონების გვერდითი ეფექტები. ციპროფლოქსაცილის, ოფლოქსაცილის და მოქსიფლოქსაცილის მოქმედების სპექტრის შედარებითი დახასიათება. მათი ეფექტურობა სხვადასხვა ორგანოთა სისტემების ინფექციების დროს (მაგ., ნაწლავური და საშარდე გზები) და სხვადასხვა მიკროორგანიზმების მიმართ (ობლიგატური ანაერობული ბაქტერიები, მიკოპლაზმა, ქლამიდიები).
364. ფტორქინოლონების მოქმედების სპექტრი (გრამდადებით და გრამუარყოფით ბაქტერიებზე), მათი შეწოვის ხარისხი კუჭ-ნაწლავის ტრაქტიდან.
365. საშარდე სისტემის ინფექციების დროს გამოყენებული ფტორქინოლონები. ფტორქინოლონების გვერდითი მოვლენები და მათი გამოყენების ჩვენებები. ფტორქინოლონების ეფექტურობა: საშარდე გზების, ნაწლავური, სასუნთქი სისტემის ინფექციებისა და მენინგიტის დროს.
366. ფტორქინოლონების გამოყენების წინააღმდეგჩვენებები. მათი გამოყენების

შესაძლებლობა ბავშვთა ასაკში.

367. პენიცილინის ჯგუფის ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები. ნახევრადსინთეზური პენიცილინები.
368. ცეფალოსპორინების ჯგუფის ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები. მაკროლიდების ჯგუფის ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები.
369. ტეტრაციკლინისა და ამინოგლიკოზიდების ჯგუფების ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები. აზლოცილინის მოქმედების სპექტრი.
370. ციკლური პეპტიდური შენების, ლინკოზამიდების ჯგუფისა და გლიკოპეპტიდური ჯგუფის ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები.
371. ტეტრაციკლინისა და პენიცილინის ჯგუფის ანტიბიოტიკების მოქმედების შედარებითი სპექტრი.
372. უპირატესად გრამდადებით ბაქტერიებზე მოქმედი ანტიბიოტიკების ჯგუფები.
373. უპირატესად გრამუარყოფით ბაქტერიებზე მოქმედი ანტიბიოტიკების ჯგუფები. ლურჯ-მწვანე ჩირქბად ბაქტერიაზე მოქმედი ანტიბიოტიკები.
374. რიფამპიცილის და პოლიმიქსინ-M სულფატის მოქმედების მექანიზმი.
375. უპირატესად ბაქტერიოსტატურად და ბაქტერიციდულად მოქმედი ანტიბიოტიკების ჯგუფები.
376. ბეტა-ლაქტამური ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები, მათი მოქმედების სპექტრი და მექანიზმი.
377. ცეფალოსპორინული ანტიბიოტიკების მოქმედების მექანიზმი.
378. მაკროლიდების და კარბაპენემების ჯგუფის ანტიბიოტიკების მოქმედების მექანიზმი.
379. ტეტრაციკლინის ჯგუფის ანტიბიოტიკების, პოლიმიქსინ-M-ის და რიფამპიცილის მოქმედების მექანიზმი.
380. ქლორამფენიკოლისა და გლიკოპეპტიდური ანტიბიოტიკების მოქმედების მექანიზმი.
381. მაკროლიდების ჯგუფის ანტიბიოტიკების (ერითრომიცინის) მოქმედების მექანიზმი.
382. ბიოსინთეზური პენიცილინების მოქმედება გრამდადებით და გრამუარყოფით კოკებზე, დიფტერიის გამომწვევზე და ბეტა-ლაქტამაზას მაპროდუცირებელ გრამდადებით მიკროორგანიზმებზე.
383. პენიცილინის ჯგუფის ანტიბიოტიკის – ამპიცილინის ეფექტურობა გრამუარყოფითი კოკების, ჰემოფილუს ინფლუნცას, ნაწლავური ჯგუფის ბაქტერიებზე (შიგელები, სალმონელები) და ლეგიონელას მიმართ.
384. ლურჯ-მწვანე ჩირქბად ჩხირზე მოქმედი ნახევრადსინთეზური პენიცილინები.
385. ცეფალოსპორინული ჯგუფის ანტიბიოტიკების მოქმედების სპექტრი და მათი ეფექტურობა გრამდადებითი კოკების, ქლამიდიების და ნაწლავური მიკროორგანიზმების (შიგელა, სალმონელა) მიმართ.
386. კარბაპენემების ჯგუფის ანტიბიოტიკების წარმომადგენლები.
387. ტეტრაციკლინის ჯგუფის ანტიბიოტიკების ეფექტურობა გრამდადებითი

და გრამუარყოფითი კოკების, ნაწლავური ბაქტერიების (შიგელა, სალმონელა), ქლამიდიებისა და ტუბერკულოზის მიკობაქტერიის მიმართ.

388. ანტიბიოტიკ ქლორამფენიკოლის ეფექტურობა გრამდადებითი და გრამუარყოფითი კოკების, ლურჯ-მწვანე ჩირქმბადი ბაქტერიის, ნაწლავური ბაქტერიების (შიგელა, სალმონელა) და ქლამიდიების მიმართ.

389. ამინოგლიკოზიდური ჯგუფის ანტიბიოტიკების ეფექტურობა ტუბერკულოზის მიკობაქტერიის, ნაწლავური ჯგუფის ბაქტერიების (შიგელა, სალმონელა), ლურჯ-მწვანე ჩირქმბადი ბაქტერიის და ქლამიდიების მიმართ.

390. ანტიბიოტიკ აზლოცილინის ეფექტურობა ტუბერკულოზის მიკობაქტერიის, გრამდადებითი კოკების, ლურჯ-მწვანე ჩირქმბადი ბაქტერიის და აიროვანი განგრენის მიმართ.

391. გლიკოპეპტიდური ჯგუფის ანტიბიოტიკების ეფექტურობა ტუბერკულოზის მიკობაქტერიის, ნაწლავური ჯგუფის ბაქტერიების (შიგელა, სალმონელა), რიკეტციების, გრამდადებითი კოკებისა და *Clostridium difficile* მიმართ.

392. პენიცილინ V-ს მოქმედების სპექტრი, მისი მდგრადობა ბეტა-ლაქტამაზების მიმართ და ბიოშედწევადობა.

393. პენიცილინ G-ს მოქმედების სპექტრი, მოქმედების მექანიზმი და შეყვანის გზები. ბენზილპენიცილინის ნოვოკაინის მარილის განსხვავება ბენზილპენიცილინის ნატრიუმის მარილისგან მოქმედების სპექტრის, ბეტა-ლაქტამაზების მიმართ მდგრადობის, მოქმედების ხანგრძლივობისა და შეყვანის გზის მხრივ.

394. პენიცილინ G-ს გვერდითი მოვლენები. ოქსაცილინის მოქმედების სპექტრი, მისი მდგრადობა კუჭის წველის და ბეტალაქტამაზების მიმართ.

395. ამპიცილინისა და ამოქსაცილინის მოქმედების სპექტრი, მდგრადობა ბეტა-ლაქტამაზების და კუჭის წველის მიმართ.

396. მსოლოდ პარენტერული გზით შესაყვანი პენიცილინის ჯგუფის ანტიბიოტიკები. მოქმედების ფართო სპექტრის პენიცილინები.

397. ბეტა-ლაქტამაზების მიმართ მდგრადი პენიცილინის ჯგუფის ანტიბიოტიკები. კუჭის წველის მიმართ მდგრადი პენიცილინები.

398. ცეფალოსპორინების ჯგუფის ანტიბიოტიკების მოქმედების სპექტრი. მათი მდგრადობა ბეტა-ლაქტამაზების მიმართ.

399. ცეფალოსპორინული ანტიბიოტიკის – ცეფაკლორის ეფექტურობა ლურჯ-მწვანე ჩირქმბად ბაქტერიაზე, მისი მდგრადობა გრამდადებითი კოკების, ბეტა-ლაქტამაზების და კუჭის წველის მიმართ.

400. ცეფალოსპორინული ანტიბიოტიკის – ცეფოტაქსიმის მოქმედების სპექტრი, მისი ეფექტი გრამდადებითი კოკების და გრამდადებითი ბაქტერიების ბეტა-ლაქტამაზების მიმართ, მისი მდგრადობა კუჭის წველის მიმართ.

401. ანტიბიოტიკ იმიპენემის მოქმედების სპექტრი. მისი მგრძნობელობა თირკმლის პროქსიმალურ მილაკებში არსებული დეჰიდროპეპტიდაზას და გრამუარყოფითი ბაქტერიების ბეტა-ლაქტამების მიმართ.

402. ანტიბიოტიკ მეროპენემის თვისებები: მოქმედების სპექტრი, მდგრადობა

გრამუარყოფითი ბაქტერიების ბეტა-ლაქტამების და თირკმლის პროქსიმალურ მილაკებში არსებული ფერმენტის – დეჰიდროპეპტიდაზას მიმართ.

403. ანტიბიოტიკების აზითრომიცინის და ერთრომიცინის განსხვავება სტრეპტო და სტაფილოკოკებზე მოქმედების მხრივ, მათი ეფექტის შედარებითი ხანგრძლივობა, კუჭ-ნაწლავიდან აბსორბციის ხარისხი და აქტივობა გრამუარყოფითი ბაქტერიების მიმართ.

404. ანტიბიოტიკების ქლორამფენიკოლისა და ტეტრაციკლინების თვისებები, მოქმედების სპექტრი და მოქმედების მექანიზმი.

405. ანტიბიოტიკების სტრეპტომიციინის, კლინდამიციინის და ვანკომიციინის მოქმედების მექანიზმი, მათი გვერდითი მოვლენები, მოქმედების სპექტრი და ეფექტი გრამდადებითი ბაქტერიების, სტრეპტო და სტაფილოკოკების მიმართ.

406. ანტიბიოტიკ ვანკომიციინის თვისებები: მისი ეფექტურობა სტაფილოკოკების მულტირეზისტენტული შტამების მიმართ და მოქმედების სპექტრი.

407. სინთეზური პენიცილინების მოქმედების მექანიზმი, მათი მდგრადობა ბეტა-ლაქტამაზების და კუჭის წნევის მიმართ, მათი შეყვანის გზები.

408. ვანკომიციინის მოქმედების მექანიზმი, მისი ეფექტურობა *Clostridium difficile* მიმართ. აზლოცილინის ეფექტურობა ლურჯ-მწვანე ჩირქბადი ბაქტერიის მიმართ.

409. ანტიბიოტიკების ვანკომიციინის და ქლორამფენიკოლის გვერდითი მოვლენები. ამპიცილინის და ტეტრაციკლინის ეფექტურობა ტუბერკულოზის მიკობაქტერიის მიმართ.

410. ანტიბიოტიკ ვანკომიციინის მოქმედების სპექტრი, გამოყენების ჩვენებები და მოქმედების მექანიზმი.

411. ტეტრაციკლინების, ამინოგლიკოზიდების, ცეფალოსპორინებისა და რიფამპინის მოქმედების მექანიზმი.

412. რიფამპინის ეფექტურობა ტუბერკულოზის მიკობაქტერიის მიმართ. ამინოგლიკოზიდების და ტეტრაციკლინების გვერდითი მოვლენები. აზითრომიცინის ეფექტურობა ატიპური პნევმონიის გამომწვევზე (ლეგიონელაზე, ქლამიდიებზე).

413. ოქსაცილინის, ამოქსაცილინის, ცეფტრიაქსონის და აზითრომიცინის მოქმედების მექანიზმი, მდგრადობა გრამდადებითი ბეტა-ლაქტამაზების მიმართ, მათი კლავულანის მუავასთან კომბინირების შესაძლებლობა.

414. ერთრომიცინის მოქმედების მექანიზმი, მისი შეყვანის გზები, მოქმედების ხანგრძლივობა და ეფექტი ციტოქრომ P-450-ზე.

415. ტეტრაციკლინების მოქმედების სპექტრი, ეფექტურობა შავი ჭირის, ტულარემიის, ბრუცელოზის, ქოლერის, რიკეტციების, ქლამიდიების და გრამდადებითი ბაქტერიების მიმართ. მათი მოქმედების მექანიზმი.

416. ამინოგლიკოზიდური ანტიბიოტიკის (კანამიციინის) მოქმედების მექანიზმი, მისი შეყვანის გზები, ეფექტი ტუბერკულოზის გამომწვევ მიკობაქტერიაზე.

გლუკოკუნთოვან ელემენტებზე მოქმედი საშუალებები

417. აუტაკოიდები. ჰისტამინის წარმოქმნის გზები და მასში მონაწილე ფერმენტები.
418. ჰისტამინის დაგროვების ადგილები და მისი მეტაბოლიტები.
419. ჰისტამინური რეცეპტორები და მათი ლოკალიზაციის ადგილები.
420. ჰისტამინური რეცეპტორების აქტივაციით გამოწვეული G-ცილების სტიმულაცია და მეორადი მესენჯერების წარმოქმნა.
421. ჰისტამინური H_1 -რეცეპტორების ლოკალიზაციის ადგილები და G-პროტეინის აქტივაციასთან ასოცირებული ეფექტები.
422. ჰისტამინური H_2 - და H_3 - რეცეპტორების ლოკალიზაციის ადგილები. ამ რეცეპტორების სტიმულაციით გააქტივებული G-პროტეინები და მეორადი მესენჯერები.
423. ჰისტამინური H_3 -რეცეპტორების სტიმულაციით განპირობებული ეფექტები.
424. ჰისტამინური H_1 -ბლოკატორების შედარებითი დახასიათება. სედაციური ეფექტის მქონე ანტიჰისტამინური საშუალებები.
425. არასედაციური ეფექტის მქონე ანტიჰისტამინური საშუალებების ფარმაკოლოგია.
426. ჰისტამინური რეცეპტორების სტიმულაციით განპირობებული ეფექტები.
427. ჰისტამინით გამოწვეული ჰიპერსენსიტიურ რეაქციებში ჰისტამინური რეცეპტორების როლი.
428. ჰისტამინით გამოწვეული სისხლძარღვოვანი რეაქციები და მისი ფიზიოლოგიური ანტაგონისტები.
429. ჰისტამინის გამოთავისუფლებაში ადრენორეცეპტორების როლი.
430. ჰისტამინური- H_1 რეცეპტორების ანტაგონისტები, მათი სედაციური მოქმედება.
431. H_2 -ჰისტამინური რეცეპტორების ბლოკადის ეფექტები კუჭ-ნაწლავის ტრაქტზე.

ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული და სტეროიდული საშუალებები

432. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების (ასას) მოქმედების მექანიზმი.
433. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების (ასას) კლასიფიკაცია.
434. ციკლოოქსიგენაზა (COX-ი) 1 და 2-ის მაინჰიბირებელი არასტეროიდული ანთების საწინააღმდეგო საშუალებები.
435. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების ანთების საწინააღმდეგო მექანიზმი.
436. არასტეროიდული ანთების საწინააღმდეგო საშუალებების ანალგეზიური ეფექტის მექანიზმი.

437. არასტეროიდული ანთების საწინააღმდეგო საშუალებების ანტიბირექსული (სიცხის დამაქვეითებელი) მოქმედების მექანიზმი.
438. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების ეფექტები მათი ძირითადი ქიმიური ქვეჯგუფების მიხედვით.
439. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების (ასას) საერთო ეფექტები
440. ციკლოოქსიგენაზას შეუქცევადი ინჰიბიტორები და მათი მოქმედება თრომბოციტების აგრეგაციაზე.
441. ციკლოოქსიგენაზას შეუქცევადი ინჰიბიტორები (ასპირინის) მოქმედება ბრონქების ტონუსზე.
442. ასპირინის მცირე დოზების მოქმედება თრომბოციტების აგრეგაციაზე და მისი კლინიკური გამოყენება.
443. პარაცეტამოლის ფარმაკოლოგიური ეფექტების თავისებურება და კლინიკური გამოყენება.
444. პარაცეტამოლის მეტაბოლიზმი.
445. პარაცეტამოლის შესაძლო ტოქსიკური ეფექტები
446. პარაცეტამოლით გამოწვეული ჰეპატოტოქსიკურობის მეურნალობა.
447. იბუპროფენის ფარმაკოლოგია
448. ინდომეტაცინის ფარმაკოლოგია, მისი კლინიკური გამოყენება და გვერდითი ეფექტები.
449. ასპირინის ფარმაკოლოგიური ეფექტების თავისებურება.
450. ციკლოოქსიგენაზას შეუქცევადი ინჰიბიტორის - ასპირინის უკუჩვენების მიზეზი აღერგიული განწყობის მქონე პირებში.
451. ასპირინით გამოწვეული გართულებები ვირუსული ინფექციების დროს ბავშვებში.
452. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების კომბინირების შესაძლებლობები.
453. ასპირინის ჭარბი დოზირებისას განვითარებული მოვლენები.
454. ასპირინის ორგანიზმიდან ექსკრეციის გზები და მისი გაძლიერების შესაძლო მეთოდები.
455. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების გვერდითი მოქმედება კუჭ-ნაწლავის ტრაქტზე, ჰემოპოეზურ სისტემაზე, ურატების ცვლაზე.
456. ციკლოოქსიგენაზა 2-ის სელექციური ინჰიბიტორების ძირითადი წარმომადგენლები.
457. ციკლოოქსიგენაზა 2-ის სელექციური ინჰიბიტორების მოქმედების თავისებურება.
458. ციკლოოქსიგენაზა 2-ის სელექციური ინჰიბიტორების ძირითადი გვერდითი ეფექტები.
459. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებების (ასას) შედარებითი მოქმედება კუჭ-ნაწლავის ტრაქტზე და მასში არსებულ

- პროსტაგლანდინების სინთეზზე. ასას-ის ულცეროგენული ეფექტი.
460. ციკლოქსიგენაზა-2-ის უპირატესი ექსპრესიის ადგილები. ამ ფერმენტის უპირატესი ბლოკატორები ანთების საწინააღმდეგო ეფექტით.
 461. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებები და ალკოჰოლით მწვავე მოწამლვის რისკი.
 462. ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდული საშუალებები ნაკლებად გამოხატული ანთების საწინააღმდეგო ეფექტით.
 463. გლუკოკორტიკოიდები და მათი ძირითადი თვისებები. გლუკოკორტიკოიდების მოქმედება იმუნურ რეაქციებზე და მათი ანთების საწინააღმდეგო მექანიზმი.
 464. გლუკოკორტიკოიდების წარმომადგენლები. მათი მოქმედება არაქილონის მუავას მეტაბოლიზმზე.
 465. ლეიკოტრიენული რეცეპტორების ანტაგონისტები. ბრონქოსპაზმის დროს მათი გამოყენების საფუძველი.
 466. ლეიკოტრიენებით გამოწვეული ბრონქოსპაზმის განვითარების მექანიზმი. მასში მონაწილე ლეიკოტრიენები.
 467. გლუკოკორტიკოიდების მოქმედება ფოსფოლიპაზა-A₂-ის აქტივობაზე, ლეიკოტრიენების პროდუქციაზე და პროსტაგლანდინების სინთეზზე.
 468. გლუკოკორტიკოიდების მოქმედება ანთების ფაზებზე.
 469. გლუკოკორტიკოიდების მოქმედება T და B ლიმფოციტებზე, მაკროფაგებისა და ფიბრობლასტების აქტივობაზე.
 470. გლუკოკორტიკოიდების გამოყენების წინააღმდეგჩვენებები.
 471. გლუკოკორტიკოიდების გამოყენების ჩვენებები კლინიკურ პრაქტიკაში.
 472. ასპირინის მეტაბოლიზმი და ბავშვთა ასაკში მისი გამოყენების უკუჩვენების საფუძველი (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).
 473. არასტეროიდული საშუალებებით კუჭის ლორწოვანის დაზიანების მექანიზმი (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).
 474. ასპირინით გამოწვეული გვერდითი ეფექტები (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).
 475. პარაცეტამოლის ღვიძლში მეტაბოლიზმი და მის მიერ გამოწვეული გართულებების მექანიზმი (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).
 476. ლეიკოტრიენებით განვითარებული ბრონქოსპაზმის მექანიზმი (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).
 477. ანგიოტენზინგარდამქმნელი ფერმენტის ინჰიბიტორების ჰიპოტენზიური ეფექტის დაქვეითება არასტეროიდულ ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდულ საშუალებებთან კომბინირებისას, მისი განვითარების მექანიზმი (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).
 478. ასპირინის გამოყენების წინააღმდეგჩვენებები და გართულებები (კლინიკური სიტუაციური ამოცანა).